

พระราชบัญญัติ
สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร
พ.ศ. ๒๕๖๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘

เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรยกฐานะวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่
เป็นสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๔๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร พ.ศ. ๒๕๑๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร

“สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันเทคโนโลยี
การเกษตร

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ
รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ให้วิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ ซึ่งสังกัด
กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เป็นสถาบันเทคโนโลยี
เรียกว่า “สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร” มีวัตถุประสงค์ให้
การศึกษา วิจัยส่งเสริมทางเทคโนโลยีการเกษตรและให้บริการ
ทางวิชาการแก่สังคม

มาตรา ๖ ให้สถาบันเป็นนิติบุคคลและมีฐานะเป็นกรมใน
ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

มาตรา ๗ สถาบันอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

(๑) สำนักงานอธิการบดี

(๒) คณะ

และอาจให้มีสำนักเพื่อการวิจัยหรือเพื่อส่งเสริมวิชาการ
เป็นส่วนราชการในสถาบันก็ได้

สำนักงานอธิการบดี อาจแบ่งส่วนราชการเป็นกองและ
แผนก

คณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานเลขานุการและ
ภาควิชา

สำนักอาจมีสำนักงานเลขานุการได้

สำนักงานเลขานุการอาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนก

มาตรา ๘ การจัดให้มีและแบ่งส่วนราชการตามมาตรา ๗
ให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๙ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการ ให้ถือว่า

(๑) สถาบันเป็นมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

(๒) อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดีและหัวหน้าภาควิชา เป็นอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดีและหัวหน้าภาควิชาในมหาวิทยาลัย ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามลำดับ

(๓) ผู้อำนวยการสำนักและรองผู้อำนวยการสำนักเป็นคณบดีและรองคณบดีในมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามลำดับ

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕ สถาบันจะรับวิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงอื่นเข้าสมทบในสถาบันก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญาตรี อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงนั้น ๆ ได้

สถาบันจะเลิกสมทบวิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงที่รับเข้าสมทบตามวรรคหนึ่งก็ได้

การรับเข้าสมทบหรือการเลิกสมทบตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมวิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงที่รับเข้า
สมทบในสถาบันนั้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาสถาบัน
กำหนด

มาตรา ๑๑ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน
สถาบันอาจมีรายได้ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของ
สถาบัน

(๒) ทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่สถาบัน
รายได้ของสถาบัน ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวง
การคลังตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๒ บรรดาทรัพย์สินของสถาบันจะต้องจัดการเพื่อ
ประโยชน์และตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

ทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่สถาบันจะต้องจัดการตามเงื่อนไข
ข้อบังคับและวัตถุประสงค์ซึ่งผู้ให้กำหนดไว้

หมวด ๒

การดำเนินงาน

มาตรา ๑๓ ให้มีสภาสถาบัน ประกอบด้วย

(๑) นายกสภาสถาบัน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) อุปนายกสภาสถาบัน ซึ่งได้แก่อธิการบดีโดยตำแหน่ง

(๓) กรรมการสภาสถาบัน ซึ่งจะได้เลือกตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งบริหารต่อไปนี้ คือ รองอธิการบดี คณบดีและผู้อำนวยการสำนัก จำนวนไม่เกินเก้าคน

(๔) กรรมการสภาสถาบัน ซึ่งจะได้เลือกตั้งจากคณาจารย์ประจำในสถาบันจำนวนเท่ากับกรรมการสภาสถาบันตาม (๓)

(๕) กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกโดยคำแนะนำของนายกสภาสถาบัน อุปนายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตาม (๓) และ (๔) มีจำนวนเท่ากับกรรมการสภาสถาบันตาม (๓)

ให้รองอธิการบดีเป็นเลขานุการสภาสถาบัน ในกรณีที่มีรองอธิการบดีหลายคน ให้สภาสถาบันแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาสถาบัน

มาตรา ๑๔ การเลือกตั้งกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๑๓ (๓) ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดีและผู้อำนวยการสำนักเป็นผู้ลงคะแนนเลือกตั้ง สำหรับการเลือกตั้งกรรมการ

สภาสถาบันตามมาตรา ๑๓ (๔) ให้บรรดาคณาจารย์ประจำในสถาบันเป็นผู้ลงคะแนนเลือกตั้ง

ลักษณะของผู้รับเลือกตั้ง ตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งกรรมการสภาสถาบันตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดเป็นข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๑๕ ให้นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่ก็ได้

ในกรณีที่นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทน หรือให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับ วาระที่เหลืออยู่ของกรรมการสภาสถาบันซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๖ สภาสถาบันมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบัน และให้มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) ออกข้อบังคับและวางระเบียบของสถาบัน

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการจัดทำและการพิจารณา
งบประมาณการเงินและทรัพย์สินของสถาบัน

(๓) จัดหาวิธีการให้กิจการของสถาบันเจริญยิ่งขึ้น

(๔) พิจารณาการจัดให้มี ยุบรวมและเลิก สำนักงาน
อธิการบดี คณะ ภาควิชาและสำนัก

(๕) พิจารณาหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานเกี่ยวกับ
หลักสูตรการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐกำหนด

(๖) พิจารณาการรับเข้าสมทบหรือการเลิกสมทบวิทยาลัย
และสถาบันวิชาการชั้นสูงในสถาบัน

(๗) พิจารณาการแต่งตั้งและการถอดถอนอธิการบดี รอง
อธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการ
สำนัก หัวหน้าภาควิชา ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๘) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา
และประกาศนียบัตร

(๙) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อส่งเสริม ให้คำแนะนำหรือ
ดำเนินกิจการของสถาบัน

มาตรา ๑๗ ให้นายกสภาสถาบันเป็นผู้เรียกประชุมสภา
สถาบัน

ถ้ากรรมการสภาสถาบันตั้งแต่สามคนขึ้นไปร้องขอให้สภาสถาบันประชุม เพื่อกิจการอย่างหนึ่งอย่างใด ให้นายกสภาสถาบันเรียกประชุมสภาสถาบัน

ให้นายกสภาสถาบันเป็นประธานในที่ประชุม ถ้านายกสภาสถาบันไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการสภาสถาบันที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ในการประชุม ต้องมีกรรมการสภาสถาบันมาประชุมอย่างน้อยครึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๑๘ การลงมติให้ออกคะแนนเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๙ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในการบริหารงานของสถาบัน และจะมีรองอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีจะมอบหมาย

อธิการบดีนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาสถาบัน และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่จะ

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่ก็ได้อีก แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้ การถอดถอนอธิการบดีก่อนครบวาระ ต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ถอดถอน

รองอธิการบดีนั้น ให้สภาสถาบันแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดี และให้ดำรงตำแหน่งชั่วคราวเวลาที่อธิการบดีนั้นดำรงตำแหน่งอยู่ เว้นแต่จะได้มีการถอดถอนในระยะเวลาดังกล่าว

มาตรา ๒๐ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องได้รับปริญญาจากสถาบันหรือได้รับปริญญาหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอื่น หรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภาสถาบันรับรอง

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่อธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีไม่ได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีซึ่งมีอาวุโสเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีรองอธิการบดี หรือรองอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือในกรณีที่ตำแหน่งอธิการบดีว่างลง ให้

สภาสถาบันกำหนดให้กรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่งคนหนึ่ง
คนใดเป็นผู้รักษาการแทนอธิการบดี

มาตรา ๒๒ เพื่อประโยชน์ในการบังคับบัญชา ให้ถือว่า
อธิการบดีเป็นอธิบดี และรองอธิการบดีเป็นรองอธิบดี ทั้งนี้
ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายอื่น

มาตรา ๒๓ ในคณะหรือสำนัก ให้มีคณบดีหรือผู้อำนวยการ
สำนักคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของคณะ
หรือสำนัก และจะมีรองคณบดีหรือรองผู้อำนวยการสำนัก
คนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่
คณบดีหรือผู้อำนวยการสำนักจะมอบหมาย แล้วแต่กรณี

ถ้ามีการแบ่งภาควิชา ให้มีหัวหน้าภาควิชาเป็นผู้บังคับ
บัญชารับผิดชอบในงานของภาควิชา

คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก รองคณบดี รองผู้อำนวยการ
สำนักและหัวหน้าภาควิชา ให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำของ
สถาบัน ผู้ซึ่งได้รับปริญญาจากสถาบัน หรือได้รับปริญญาหรือ
เทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัย
หรือสถาบันอื่น หรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภาสถาบันรับรอง
และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้แต่จะ
ดำรงตำแหน่งสองวาระติดต่อกันไม่ได้

มาตรา ๒๔ ในคณะและสำนักให้มีคณะกรรมการประจำคณะหนึ่ง ประกอบด้วย คณบดีหรือผู้อำนวยการสำนัก เป็นประธานกรรมการ รองคณบดีหรือรองผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าภาควิชาและคณาจารย์ในภาควิชา ภาควิชาละหนึ่งคน เป็นกรรมการ ถ้าไม่มีการแบ่งภาควิชาให้สภาสถาบันแต่งตั้งคณาจารย์ในคณะหรือสำนักแล้วแต่กรณี เป็นกรรมการเพิ่มเติมให้ได้จำนวนไม่น้อยกว่าสี่คนแต่ไม่เกินเก้าคน

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง แต่งตั้งกรรมการคนหนึ่ง เป็นเลขานุการ

กรรมการซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ก็ได้

มาตรา ๒๕ คณะกรรมการประจำตามมาตรา ๒๔ มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางระเบียบของคณะ สำนักหรือภาควิชาด้วยความเห็นชอบของสภาสถาบัน

(๒) พิจารณากำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสนอต่อสภาสถาบัน

(๓) จัดการสอบได้

(๔) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่คณะดีหรือผู้อำนวยการสำนัก

มาตรา ๒๖. ในการประชุมคณะกรรมการประจำตามมาตรา ๒๔ ให้นำมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม
มาตรา ๒๗. คณะจารย์ในสถาบันมีดังนี้

(๑) ศาสตราจารย์ ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำหรือศาสตราจารย์พิเศษ

(๒) รองศาสตราจารย์

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๔) อาจารย์ ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ

มาตรา ๒๘. ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิได้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญของสถาบัน

มาตรา ๒๙. ศาสตราจารย์ประจำซึ่งพ้นตำแหน่งไปโดยไม่มีคามผิด ให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ

มาตรา ๓๐. ศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิอย่างหนึ่งอย่างใดดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น

ซึ่งสถานบันรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในสถาบันหรือมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสถานบันรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สถานบันเห็นว่า ได้ผลดี

(๒) ได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสถานบันรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในสถาบันหรือมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสถานบันรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สถานบันเห็นว่า ได้ผลดี

(๓) ได้ปริญญาตรีจากสถาบัน หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอน ในสถาบันจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสถานบันรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าปีในสถาบันหรือมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสถานบันรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สถานบันเห็นว่า ได้ผลดี

(๔) ได้ปริญญาจากสถาบัน หรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอน ในสถาบันจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสถานบันรับรอง และได้ทำการวิจัย

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

ถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดีเป็นพิเศษในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน

(๕) มีความชำนาญอย่างยิ่งในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน และได้ทำการสอนและวิจัยในสาขาวิชานั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี

มาตรา ๓๑ รองศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิอย่างหนึ่งอย่างใดดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในสถาบันหรือมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี

(๒) ได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในสถาบัน หรือมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี

(๓) ได้ปริญญาตรีจากสถาบัน หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอน ในสถาบันจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในสถาบันหรือมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี

(๔) มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน และได้ทำการสอนและวิจัยในสาขาวิชานั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าปีถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี

มาตรา ๓๒ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิอย่างหนึ่งอย่างใดดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีในสถาบันหรือมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง

(๒) ได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภา

สถาบันรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปีในสถาบันหรือมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง

(๓) ได้ปริญญาตรีจากสถาบัน หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในสถาบันหรือมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง

(๔) มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน และได้ทำการสอนและวิจัยในสาขาวิชานั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าดีผลดี

มาตรา ๓๓ อาจารย์ประจำต้องมีคุณวุฒิได้ปริญญาจากสถาบันหรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรองหรือเป็นผู้มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน

อาจารย์พิเศษนั้นอธิการบดีจะได้แต่งตั้งขึ้นแต่ละปีการศึกษาตามคำแนะนำของคณบดีหรือผู้อำนวยการสำนัก แล้วแต่กรณีจากบุคคลซึ่งมีคุณวุฒิเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำ

หมวด ๓

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๓๔ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาตรีในสาขาวิชาที่มี
การสอนในสถาบัน เรียกว่า “เทคโนโลยีการเกษตรบัณฑิต”
ใช้อักษรย่อว่า “ทก.บ.” ระบุชื่อสาขาวิชาในวงเล็บต่อท้าย

สาขาวิชาที่มีการให้ปริญญาตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดโดย
พระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๕ สภาสถาบันอาจออกข้อบังคับให้สำเร็จ
การศึกษาชั้นปริญญาได้รับปริญญาเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือ
ปริญญาเกียรตินิยมอันดับสองได้

มาตรา ๓๖ สภาสถาบันอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มี
ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ได้ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษา
ในสาขาวิชาใด ภายหลังที่ได้ปริญญาแล้ว

(๒) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จ
การศึกษา ตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดที่ยังไม่ถึงชั้นปริญญา

(๓) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษา
เฉพาะวิชา

มาตรา ๓๗ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสถาบันเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่บุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในกรรมการสภาสถาบันในวาระนั้นไม่ได้

มาตรา ๓๘ สถาบันจะจัดให้มีครุวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญาและประกาศนียบัตรก็ได้

ลักษณะ ชนิด ประเภทและส่วนประกอบของครุวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะ ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

ครุวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะ จะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามที่สภาสถาบันกำหนด

มาตรา ๓๙ สภาสถาบันอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดใช้ครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ เครื่องแบบ เครื่องหมายหรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของสถาบัน โดย

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๔๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

ไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใดๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรของสถาบันโดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๑ ในระหว่างที่ยังมิได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิให้สภาสถาบันประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐเป็นนายกสภาสถาบัน ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ และผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นกรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่ง

มาตรา ๔๒ ให้บรรดาระเบียบและข้อบังคับที่ออกโดยกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่เกี่ยวกับราชการของวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ ซึ่งใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๔๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

ใช้บังคับ จะมีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะได้มีการวางระเบียบ
และออกข้อบังคับในเรื่องนั้น ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่อง
จากอาชีพเกษตรกรรมในประเทศไทยได้เจริญก้าวหน้าขึ้นมาก จำเป็น
ต้องใช้ความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง เพื่อให้การดำเนินอาชีพเกษตร
กรรมสมัยใหม่สำเร็จลุล่วงไปได้ และเพื่อให้ความรู้ในการเกษตรสมัย
ใหม่แพร่หลายไปถึงท้องที่ชนบทของประเทศ สมควรให้ยกฐานะ
วิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ ซึ่งได้เปิดทำการสอนมาตั้งแต่ พ.ศ.
๒๔๗๗ และกิจการของวิทยาลัยได้เจริญก้าวหน้าและขยายตัวมาก
ขึ้นตามลำดับ ขึ้นเป็นสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ดำเนินการสอน
วิจัย ฝึกปฏิบัติ และส่งเสริมวิชาการเกษตร โดยให้เน้นหนักในภาค
ปฏิบัติในวิชาชีพเกษตรกรรมในสาขาเกษตรกรรม ที่มีความสำคัญต่อการ
พัฒนาชนบทและต่อการเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษา
จากสถาบันแห่งนี้มีความรู้ความชำนาญในการเกษตรภาคปฏิบัติจน
สามารถประกอบอาชีพได้เอง หรือสามารถปฏิบัติงานเกษตรกรรมที่ตน
ถนัดได้ตามความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จึงจำเป็น
ต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น